

[Finansministeren.]

greb maa træde i Forgrunden. Det er jo ogsaa det, Regeringen bestræber sig for bl. a. ved den Konsolidering af Statsfinanserne, som har været et Ledemotiv for Finanspolitikken i de sidste Aar.

Hvad angaar de fra Krigsaarene stammende ledige Penge, har jeg jo nylig under Revisionen af en af de vigtigste Love herom haft Lejlighed til at give det høje Ting visse Oplysninger om Stillingen paa dette Omraade. Det fremgaar heraf, at Pengemængden her i Landet, der ved Slutningen af 1945 var kommet op paa ca. 5 Milliarder Kr., nu er reduceret til ca. 3 Milliarder Kr., og naar de pengepolitiske Foranstaltninger, der er vedtaget, har udtømt deres Virkninger, vil Mængden være reduceret til ca. 2 Milliarder Kr., saaledes at de ledige Penges Mængde kan betragtes som reduceret fra ca. 4 Milliarder Kr. til ca. 1 Milliard Kr. Det er Regeringens Hensigt at fortsætte ad denne Vej. Jeg maa dog tilføje, at det Omfang, hvori man fortsat skal anvende Foranstaltninger i saa Henseende, vel bl. a. bør afhænge af det Omfang, hvori den saakaldte Marshall-Plan bliver til en Realitet. Skulde det ad denne Vej blive muligt at opretholde en Merindførsel, nemlig en Indførsel af Produktionsmidler og lignende, vil der jo paa denne Maade automatisk blive opsuget en Del Penge.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft gjorde dernæst nogle Bemærkninger om Aldersrentenydernes Skatteforhold. De Eksempler, det ærede Medlem nævnte, har jeg ikke paa den korte Tid kunnet kontrollere eller tage nærmere Stilling til. Men det er jo en ganske naturlig Ting, at efter den Forbedring af Aldersrente- og Invalidere- modtagernes Kaar, som har fundet Sted — jeg tænker her særlig paa den i Aaret 1946 gennemførte nye Lov derom —, har disse Borgere i Samfundet faaet større Indtægter end før, og naar man faar større Indtægter, kommer man jo ogsaa automatisk til at betale større Skatter.

Maa jeg i øvrigt om dette Forhold sige, at jeg for mit Vedkommende principielt maa mene, at Aldersrente- og Invalidere- modtagere, der har en bestemt Indtægt, bør betale den samme Indkomstskat som andre Borgere i Landet, der har den samme Indkomst. Det vilde efter mit Skøn være principielt forkert, hvis man stillede den Borger, der har en Aldersrente eller en Invalidere- indkomst af en ganske bestemt Størrelse, indkomstskattemæssigt anderledes end den, der f. Eks. gennem den saakaldte Selvpensionering, det vil sige ved Opsparing af en vis Formue, hvoraf han kan trække Rente, havde skaffet

sig den samme Indkomst. Jeg tror, at dette almindelige Retfærdsprincip i Skattelovgivningen vil vinde almindelig Tilslutning.

Noget helt andet er, at vi i de nærmeste Aar maa have tilvejebragt en almindeig Revision af vor Indkomstskattelovgivning, og herunder maa efter min Mening ogsaa Spørgsmaalet om Størrelsen af de skattefri Fradrag, der jo betyder saa meget for Skattens Størrelse ved de lavere Indkomstgrupper, tages op til nøje Behandling og Undersøgelse. Det maa erkendes, at disse Fradrag er sat i en Tid, da Pris- og Indkomstniveauet var lavere end nu, og en Overvejelse af disse Forhold er derfor paakrævet. Det vil naturligvis herunder være rimeligt at indrette det saadan, at Folk med smaa Indkomster, saavel Aldersrente- og Invalidere-nydere som andre med tilsvarende Indkomster, ikke rammes for haardt af Indkomstskattelovgivningen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft udtalte senere i sit Indlæg Ønsket om at faa et Nationalbudget, altsaa hvad man kalder et Overslag eller et Program for den samlede Produktion, det samlede Forbrug, den samlede Investering, Eksport, Import o. s. v., ikke blot for Landet som Helhed, men, hvis jeg har forstaaet det ærede Medlems Tanker rigtigt, ogsaa paa de forskellige Omraader af det økonomiske Liv, forskellige Erhvervsgræne o. s. v., o. s. v. Jeg kan i denne Henseende minde om, at jeg tidligere over for det høje Ting har oplyst, at Regeringen har ladet udarbejde skønsmæssigt Overslag over de vigtigste Poster inden for det økonomiske Liv og disses Udvikling fra Aar til Aar i Efterkrigstiden. Jeg har tidligere givet det høje Ting Meddelelse om visse af Resultaterne af disse Undersøgelser. saaledes visse Overslag over den samlede Produktion, det samlede Forbrug, den samlede Investering o. s. v.

Jeg kan i denne Forbindelse tilføje, at jeg for nogle faa Dage siden har faaet et foreløbigt Overslag — for andet kan det jo ikke blive i Øjeblikket — over, hvordan disse Forhold stiller sig for Aaret 1947. Jeg kan derom sige, at der ikke er større Forandringer i Forhold til det foregaaende Aar, idet Virkningerne af de store Ødelæggelser, som Frosten og Tørken har anrettet paa Landets Høst, jo først vil give sig fuldt Udslag i det kommende Høstaar. Der er Grund til at notere, at trods de vanskelige Forhold synes Investeringen paa en Række Omraader, Boligbyggeri og erhvervmæssig Investering, at være noget større end i Fjor, til Trods for at Importoverskuddet er mindre. Der synes altsaa i nogen Grad, selv om det